

บทที่ 3

การศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้อง

เค้าโครงเรื่อง

1. ความสำคัญของเอกสารที่เกี่ยวข้อง
2. ประเภทของเอกสารที่ศึกษา
3. แนวทางในการศึกษาค้นคว้า
 - 3.1 เนื้อหาที่จะศึกษา
 - 3.2 แหล่งและวิธีค้นคว้า
4. วิธีการบันทึกข้อความ

สาระสำคัญ

1. การศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้อง ทำให้ผู้วิจัยได้มีความรู้กว้างขวางใน
แขนงที่จะวิจัย การอ่านรายงานการวิจัยจะช่วยผู้วิจัยในด้านการเลือกหัวข้อวิจัย การ
ตั้งปัญหาตลอดจนวิธีดำเนินการวิจัย และที่สำคัญที่สุดคือ จะได้ไม่ทำการวิจัยในหัวข้อที่
มีคนทำไปแล้ว
2. เอกสารที่ศึกษามี 2 ประเภท คือ เอกสารปฐมภูมิและเอกสารทุติยภูมิ
3. แหล่งค้นคว้าที่ดีที่สุดคือ ห้องสมุด การใช้บัตรรายการและ CD.ROM
(ใช้คอมพิวเตอร์) ในการค้นหาเอกสารจะช่วยให้ประหยัดเวลา
4. การบันทึกข้อมูลอย่างมีระบบ จะช่วยให้สะดวกต่อการนำมาใช้ในการ
อ้างอิงภายหลัง และการเขียนบรรณานุกรม

จุดประสงค์การเรียนรู้

1. บอกประโยชน์ของการศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้องได้
2. อธิบายเกี่ยวกับประเภทของเอกสารได้
3. สามารถบอกแหล่งค้นคว้า การเลือก และการใช้เอกสารได้
4. สามารถบันทึกเอกสารที่ศึกษาอย่างมีระบบได้

เนื้อหาสาระ

1. ประโยชน์ของการศึกษาเอกสาร

1. เพื่อช่วยในการกำหนดหัวข้อการวิจัย ตลอดจนการกำหนดขอบเขตของปัญหาการวิจัย สมมติฐานการวิจัยโดยอาศัยความรู้จากการศึกษาด้านแนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง
2. เพื่อไม่ให้งานวิจัยซ้ำซ้อนกับงานวิจัยที่ได้ทำไปแล้ว คือ ถ้าเรื่องที่ศึกษานั้นมีคนทำไปแล้ว และผลงานวิจัยเป็นที่น่าเชื่อถือ ก็ไม่มีประโยชน์ที่จะทำซ้ำซ้อน เพราะไม่ได้ก่อให้เกิดความรู้ใหม่ ๆ เกิดขึ้นมาเลยยกเว้นงานที่วิจัยที่ผลของการวิจัยอาจจะเปลี่ยนไปตามกาลเวลา
3. เพื่อจะได้ทราบปัญหา อุปสรรคอันเกิดจากการทำวิจัยของคนอื่น ๆ จะได้นำมาปรับปรุงและเป็นข้อคิดในการทำวิจัยครั้งนี้
4. เพื่อศึกษาระเบียบวิธีวิจัย เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยของผู้อื่น ซึ่งจะ เป็นประโยชน์ต่อการออกแบบงานวิจัยและการดำเนินการวิจัยครั้งนี้
5. ข้อคิดจากข้อเสนอแนะจากการวิจัยครั้งก่อนจะเป็นแนวทางในการวิจัยครั้งนี้ได้

2. ประเภทของเอกสาร

เอกสารที่จะค้นคว้ามี 2 ประเภทคือ เอกสารปฐมภูมิ และเอกสารทุติยภูมิ

เอกสารปฐมภูมิ ได้แก่ เอกสารที่ผู้แต่งหรือผู้เขียนรายงานผลการวิจัยหรือการทดลองของตัวเอง อันได้แก่ บทความงานวิจัย หนังสือ วิทยานิพนธ์ รายงานการวิจัย เป็นต้น เอกสารเหล่านี้จะให้ข้อเท็จจริงแก่ท่านได้ดีมากกว่าอย่างอื่น การค้นคว้าจากเอกสารเหล่านี้จะทำให้ท่านสิ้นเปลืองเวลามาก เนื่องจากเอกสารแต่ละชิ้น เช่น วิทยานิพนธ์มีจำนวนมากหน้า สำหรับท่านที่ต้องการค้นคว้าเกี่ยวกับระเบียบวิธีการทำวิจัย เอกสารเหล่านี้จะช่วยท่านได้มากที่สุด

เอกสารทุติยภูมิ ได้แก่ เอกสารที่ผู้แต่งรวบรวม หรือสรุปผลงานของคนอื่น ๆ การรายงานจะเป็นแบบสรุปใจความสำคัญ ผสมกับความคิดเห็นของผู้รวบรวมด้วย ตัวอย่าง เอกสารทุติยภูมิ เช่น สรุปผลงานวิจัยประจำปีของสถาบันต่าง ๆ บทความวิทยานิพนธ์ประจำ 1 ปี หรือ 2 ปี หนังสือรวบรวมบทความ เป็นต้น เอกสารเหล่านี้ใช้เวลาศึกษาน้อยกว่า ข้อเสียคือ ไม่ได้รายละเอียดบางอย่างที่ต้องการอีกทั้งข้อเท็จจริงทั้งหมดเกี่ยวกับลักษณะที่สำคัญของงานวิจัยขึ้นกับความคิดเห็นของผู้รวบรวมเป็นสำคัญ

การที่จะเลือกใช้เอกสารประเภทใด ขึ้นอยู่กับลักษณะของงานวิจัยที่จะทำ ผู้เขียนเสนอแนะให้ใช้เอกสารทั้งสองประเภทประกอบกัน คือ ใช้เอกสารทุติยภูมิเมื่อต้องศึกษางานวิจัยหลาย ๆ ชิ้น เป็นการศึกษาอย่างกว้าง ๆ ถ้าต้องการศึกษาอย่างลึกก็เลือกศึกษาเอกสารปฐมภูมิโดยการศึกษาในรายละเอียดอีกชั้นหนึ่ง วิธีนี้จะช่วยให้ท่านประหยัดเวลาได้มาก

3. แนวทางในการศึกษาค้นคว้า

3.1 เนื้อหาที่จะศึกษา อาจแบ่งออกเป็น 2 ประเภท คือ

- การศึกษาเกี่ยวกับแนวคิด และทฤษฎี ซึ่งจะช่วยให้ผู้ศึกษามีความรู้ มีภูมิปัญญาแน่นในสาขาวิชาที่จะทำการวิจัยนั้น

- ศึกษาผลงานวิจัยที่ได้ทำไปแล้วว่า แต่ละเรื่องทำอย่างไร ทำในช่วงไหน และผลการวิจัยเป็นเช่นไร มีข้อเสนอแนะในการทำวิจัยเรื่องต่อไปอย่างไรบ้าง และงานวิจัยที่ทำนกำลังจะทำนี้แตกต่างจากงานวิจัยของคนอื่น ที่ทำไปแล้วอย่างไรบ้าง

3.2 แหล่งและวิธีค้นคว้า

แหล่งค้นคว้าที่สำคัญที่สุดคือ ห้องสมุดและสถาบันต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับหัวข้อการวิจัย ในการค้นคว้าในห้องสมุดควรทำเป็นระบบจะได้ช่วยให้ประหยัดเวลาในการค้นคว้า ปกติห้องสมุดใหญ่จะแบ่งหนังสือออกเป็นแผนกต่าง ๆ คือ แผนกหนังสือทั่วไป ที่มีเลขดัชนีตามแนวของคิวอี้คือ ตั้งแต่ 0001-9999 หรือ A ถึง Z ตามระบบรัฐสภาอเมริกา ซึ่งมหาวิทยาลัยรามคำแหงใช้ระบบ A ถึง Z แผนกสิ่งตีพิมพ์อันได้แก่ หนังสือพิมพ์ นิตยสาร และแผนกหนังสืออ้างอิง เป็นต้น การค้นคว้าควรจะเริ่มต้นที่บัตรรายการ (Card Catalog) ก่อน บัตรรายการมี 3 ชนิดคือ บัตรรายชื่อผู้แต่ง ซึ่งเรียงชื่อผู้แต่งตามอักษรวิธีทั้งภาษาไทยและภาษาอังกฤษ บัตรรายชื่อหนังสือจะเรียงรายชื่อหนังสือภาษาไทยและภาษาอังกฤษตามอักษรวิธีเช่นกัน บัตรหัวเรื่องจะเรียงหัวเรื่องในหนังสือต่าง ๆ ทั้งภาษาไทยและภาษาอังกฤษตามอักษรวิธีเช่นกัน การจับบันทึกบัตรรายการให้ดูข้อ 4.1 นอกจากนี้ ยังสามารถใช้รายการพิมพ์ (print-out) จากซีดีรอม (CD-ROM) จากหน่วยให้บริการค้นคว้าของห้องสมุดโดยอาจจะต้องเสียค่าใช้จ่ายในราคาถูกอีกทางหนึ่งด้วย

4. วิธีการบันทึกข้อความ

4.1 การบันทึกเกี่ยวกับบัตรรายการ เมื่อท่านพบหนังสือหรือหัวเรื่องที่คุณคิดว่า จะเกี่ยวกับงานวิจัยที่ท่านจะทำให้จดบันทึกลงในกระดาษบัตรคำ (ขนาดแผ่นโปสการ์ด) โดยบันทึกดังนี้

1. ดัชนีประจำหนังสือ (Call number)
2. ชื่อผู้แต่ง ชื่อหนังสือ (หรือหัวเรื่อง)
เมือง บริษัท และปีที่พิมพ์
3. หัวข้อสำคัญในหนังสือ

การบันทึกเลขดัชนีหนังสือ (เลขมุมบนสุดซ้ายมือ) ก็เพื่อสะดวกในการหยิบหนังสือจากชั้น และถ้าในอนาคตต่อไปต้องการใช้หนังสือเล่มนี้อีกจะได้ไม่ต้องไปค้นที่บัตรรายการอีก การบันทึกข้อ 2. ก็เพื่อใช้ในการเขียนบรรณานุกรม เมื่องานวิจัยสิ้นสุดลง ส่วนหัวข้อที่ 3. จะได้ว่ามีหัวข้อใดบ้างที่เกี่ยวกับงานวิจัยดังตัวอย่าง

กิ่งแก้ว อัดถาวร

วรรณกรรมจากบ้านใน. พระนคร, โรงพิมพ์คุรุสภา, 2514

444 หน้า

พิมพ์เนื่องในงานทำบุญอายุครบ 5 รอบ ของ ม.ร.ว.พรมเรื่อง
(เกษมสันต์) อัดถาวร 2 เม.ษ. 2514

- 1 นิทาน คติธรรมและนิทานชาดก
- 2 นิยายพื้นเมือง
- 3 ชื่อเรื่อง

แสดงการบันทึกบัตรรายการ

4.2 การบันทึกข้อความจากหนังสือทั่วไป ถ้าข้อความที่จะใช้เป็นแนวคิด และ/หรือทฤษฎีถ้ามีจำนวนไม่มากก็คัดลอกลงในบัตรคำแล้วกลัดติดกับบัตรรายการ (ข้อ 4.1) แต่ถ้ามีจำนวนหลายแผ่นให้ถ่ายเอกสารแล้วกลัดติดกับบัตรรายการเช่นกัน แล้วจึงบันทึกย่อลงในบัตรอีกครั้ง

4.3 การบันทึกเกี่ยวกับผลงานวิจัยหรือวิทยานิพนธ์ ให้บันทึกดังหัวข้อต่อไปนี้

1. ชื่องานวิจัย
2. จุดประสงค์
3. สมมติฐาน (ถ้ามี)
4. ตัวอย่างและวิธีการสุ่ม
5. เครื่องมือ
6. การวิเคราะห์
7. ผลการวิจัย

การบันทึกทั้ง 7 รายการให้บันทึกลงในบัตรคำเช่นกัน แล้วกลัดติดกับบัตรรายการ จากนั้นก็เรียงบัตรรายการของหนังสือทุกเล่มตามหลักอักษรวิธี เพื่อสะดวกในการนำมาใช้ต่อไป

**บุคลิกภาพด้านความเชื่อมั่นในตนเองของนักศึกษาคณะศึกษาศาสตร์ที่ออกฝึกสอน
ฝึกงานในภาคเรียนที่ 2/2532**

- จุดประสงค์**
1. เพื่อสำรวจบุคลิกภาพด้านความเชื่อมั่นในตนเอง
 2. เพื่อเปรียบเทียบบุคลิกภาพด้านความเชื่อมั่นในตนเองของ
นักศึกษาคณะวิชาต่าง ๆ

สมมติฐาน บุคลิกภาพด้านความเชื่อมั่นในตนเองต่อวิชาชีพของนักศึกษาที่
ออกฝึกสอนฝึกงานของภาควิชาต่าง ๆ ในภาคเรียนที่ 2/2532 ย่อมแตกต่างกัน
ตัวอย่างและวิธีสุ่ม สุ่มมา 50% จากภาคโสต ฯ และภาคหลักสูตร และอีก 4
ภาควิชาใช้ข้อมูลทั้งหมด รวมกลุ่มตัวอย่าง 322 คน

เครื่องมือ แบบสอบถามที่สร้างเอง

การวิเคราะห์ ใช้ความถี่ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน t-test และ
F-test

ผลการวิจัย 1. ความเชื่อมั่นในตนเองต่อวิชาชีพของนักศึกษาคณะศึกษาศาสตร์
อยู่ในระดับค่อนข้างสูง

2. ความเชื่อมั่นในตนเองต่อวิชาชีพของนักศึกษาแต่ละภาควิชา
แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญเพียงบางภาควิชา

เพ็ญศรี เศรษฐวงศ์ และสมจิตรา เรืองศรี ผู้วิจัย

แสดงการฉบับที่กราบงานการวิจัย

สรุป

การศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้องเพื่อให้มีความรู้กว้างขวางในสาขาที่ทำวิจัย และเพื่อนำเอาวิธีการวิจัยของคนอื่นมาเป็นข้อคิดในการทำวิจัย และเพื่อไม่ให้ทำงานวิจัยที่ซ้ำซ้อนกัน โดยการศึกษาดูเอกสารปฐมภูมิและเอกสารทุติยภูมิ การใช้ห้องสมุดอย่างมีระบบจะช่วยให้ท่านประหยัดเวลาในการค้นคว้า การบันทึกข้อความอย่างมีระบบจะสะดวกต่อการนำมาใช้ในการเขียนรายงานการวิจัยในภายหลัง

แบบฝึกหัด

ให้นักศึกษาอ่านรายงานการวิจัยในห้องสมุด มหาวิทยาลัยรามคำแหง

1 เล่ม แล้วให้จดบันทึกในหัวข้อต่อไปนี้

1. บันทึกบัตรรายการ
2. บันทึกรายงานการวิจัย

หนังสืออ้างอิง

Best, John W. Research in Education. 4 th.ed New Jersey :
Prenticc Hall, 1981.

Koul, Lokesh. Methodology of Educational Research. New Delhi :
Vikas Publishing House, 1984.

Wiersam, William. Research Methods in Education. 5 th ed.
Singapore : Allyn and Bacon, 1991.

.....